

i Udvalgets Stilling til den grønlandske Kryolitkoncession og i Afgørelsen med Hensyn til den nye Radiobygning. Den bevillende Myndighed var i 1849 overdraget Folkestyret som Kærnen i Folkets Magt, men Folketingsparlamentarismen havde atter forskertset Folkestyrets Magt over Bevillingerne. »Folkestyrets Idé er, at Administrationen skal være afhængig af Rigsdagen, men det faktiske Forhold er, at Ministeren i Dag har gjort Folketingsflertallet afhængigt af sig.« Og hvad der gjaldt Bevillingerne, gjaldt ogsaa Lovgivningsarbejdet, hvor vedkommende Minister som Chef for en Etat i næsten alle Tilfælde kom til at optræde som en Slags Part i Sagen for sin Etat over for Lovgivningsmagten. Derfor var Statens Drift af Erhvervslivet, dens Regulering af Produktion og Omsætning i sig selv en Fare for og Trusel imod Folkestyret. — Taleren kom derefter ind paa en Omtale af Forholdet mellem Socialdemokratiet som politisk Parti og som *Fagbevægelse* og gjorde den Opfattelse gældende, at der den 28. Marts var sket en afgørende Vending i Socialdemokratiets Udviklingshistorie, idet »den politiske Magtfraktion satte Fagbevægelsen Stolen for Døren og gjorde den kollektive Arbejdsstandsning ulovlig.« Hvad dette kunde føre til i den fremtidige politiske Udvikling, vilde Tiden vise, men for Fagforeningerne blev det et meget stort Problem, om ikke Vejen til Arbejdernes Frigørelse snarere gik gennem det økonomiske Livs Frigørelse end gennem Planøkonomi og Monopoldannelse. — Til sidst anstillede Taleren nogle *finansielle Betragtninger*, som mandede ud i, at Skatternes mægtige Stigning i Stat og Kommune til et Beløb, der laa omkring 800 Mill. Kr. eller op imod $\frac{1}{3}$ af samtlige Indtægter, Gældsstigningen i det offentlige og private Erhvervsliv og den omfattende Arbejdsløshed ikke lovede godt for Folkestyrets Evne til under det nuværende statssocialistiske System at raade Bod paa Forholdene. Man maatte finde nye Veje eller lytte til andre Toner. Der skulde en virkelig *Liberalisme* til, en Liberalisme, som ogsaa tog Fordelings-spørgsmaalet med og løste det efter Princippet: den enkelte skal beholde det fulde Udbytte af sit Arbejde. Derfor maatte man begynde med at løse *Jordspørgsmaalet* gennem Socialisering af den eneste Værdi, som Fællesskabet havde skabt, nemlig de samfundsskabte Grundværdier. Gennem Grundskyld vilde der være Mulighed for at skabe »et Danmark med fuld økonomisk, politisk og aandelig Frihed, med et Folkestyre, der varetager de fælles Opgaver, hvortil der er Dækning i Grundrenten og de samfundsskabte Værdier, og et privat Erhvervsliv under fuldt Ansvar.«

Aksel Larsen (D. K.) henviste til de Krav paa Lovgivningsområdet, som han med Basis i Valget den 22. Oktober